

Oude Vlaemsche liederen

A.H. Hoffmann von Fallersleben

bron

A.H. Hoffmann von Fallersleben, *Oude Vlaemsche liederen*. J.M. Bauwens, Gent z.j. [1852]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/hoff004oude01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

Voorwoord.

Wy bieden den minnaren van vlaemsche volkspoëzy een kransjen van dertig liederen aen, welke onlangs in Duitschland verschenen zyn, en waervan elk als een juweeltjen schittert. Zy zyn het werk van eenen geleerden hoogduitschen dichter: HOFFMANN VAN FALLERSLEBEN. Wie eenigzins met onze oude letterkunde bekend is, zal het talent bewonderen van den man, die zoo diep in den geest onzer voorvaderen is doorgedrongen; iets bewyst meer dan alles dat wy daerover zouden kunnen zeggen: Bilderdyk wist ze van onze oude zangen niet te onderscheiden, en Willems zelf nam er twee in zyne *Oude vlaemsche liederen* van op.

Mogen onze dichters uit deze LOVERKENS leeren wat volkszang is, en ons publiek smaak leeren scheppen in onze oude poëzy!

Eenige woorden, die door iedereen niet ligt mogten worden verstaen, hebben my tusschen () verklaerd.

Vlaenderen boven al!

Vlaenderen, dach en nacht
 dene ie aen u.
 waer ie ooe ben en vaer,
 ghi sijt mi altijt naer.
 Vlaenderen, dach en nacht
 dene ie aen u.

Beemden en velden staen
 overal groen.
 schoon is ons lant gheheel,
 schoon als een lustprieel.
 Beemden en velden staen
 overal groen.

Overall vrolicheit,
 overal lust.
 maechden van sier ghclaet,
 enapen so vrom en drael (*slink*)
 Overall vrolicheit,
 overal lust

Vlaenderen, elders macht
 schoner wel sijn.
 herten so lief, so teer
 vindie wel nerghens weer.
 Vlaenderen, elders macht
 schoner wel sijn.

Vlaenderen, boven al
 hebbic u lief:
 ghi minen lust, mijn smert,
 ghi licht mi diep int hert.
 Vlaenderen, boven al
 hebbie u lief.

Vlaenderen, allen tijt
 blijfdi mijn lief.
 neemt van mi hert en hant,
 neemt mine trouw te pant!
 Vlaenderen, allen tijt
 blijfdi mijn lief.

Een avontdans.

Te meien, te meien de voghelkens singhen,
 dat alle de bloemekens reien en springhen.
 hoe soet is den mei! so wisperen (*fluisteren*) si al;
 gaet, windeken, segghet het voort met gheschal!

Het windeken soeset (*suist*) het over de heiden:
 nu coomt, ghi ghespelen, en wilt u vermeiden!
 het windeken gaet er voor minnekens door (*deur*)
 doe open, doe open! den mei isser voor.

Mijn liefken en woude so langhe niet beiden,
 si isser gheganghen met mi aen groen heiden.
 mijn minneken draecht enen rosenrans,
 si gaet met mi springhen den avontdans.

Het cranselijn.

Doen (*als*) ik sach mijn minnekijn
 onder goner linde,
 boot si mi een cranselijn
 groen van wedewinde (*klimop*).
 groen is noch mijn cranselijn,
 toch mijn lieve minnekijn,
 hebben clapperstonghen
 laetst van mi verdronghen.

Jonghe werelt, nu welaen,
 wilt u gaen vermeien!
 nu welaen, wilt spelen gaen,
 dansen ende reien!
 och, waer anderen blide sijn,
 vindic niet dan druc en pijn;
 die ic wilde groeten,
 sal mi niet ghemoeten (*ontmoeten*).

Waer is nu den soeten tijt,
 daer ic was in hoghen (*verheugd*)?
 alle vroude, al jolijt (*lust*)
 is nu heen ghevloghen.
 nu is al myn hopen cranc:
 bi der wereld spel en sanc
 moetic rouwe driven,
 troostloos moetic bliven.

Wachterliet.

Schoon lief, en sidi binnen?
 schoon lief, en sidi daer?
 toont u nu opter tinnen,
 toont mi uw aenschijn claer! -

Den wachter opter tinnen,
 die hoort wel dat gheloot:
 daer en isser gheen liefken binnen,
 daer en comter ooc gheen uut.

Ghi moocht wel henen riden,
 ghi moocht wel henen gaen,
 ghi moocht uw hert verbliden
 waer noch die rooskens staen.

Den winter sach ic breken
 wel al de bloemkens af:
 stout ridder, gaet u wreken!
 uw roosken leit int graf. -

Eilaes! ie ben ellende,
 van aller vrouden vri (*vreugdeloos*)!
 ridic de werelt ten ende,
 mijn roosken vindic nie.

Com doot! ic wil mi wreken!
 com aen ten crite (*strydplaets*) wert!
 moocht ghi de rooskens breken,
 ghi breect ooc wel een hert.

Tijt brenct jolijt.

Corte daghen, langhe nachten,
 en wat isset cout en vocht!
 odevaren ende cranen
 sijn alreet op haren tocht.

En de lover aen der heiden
 en de bloemkens truren al,
 en de voghelkens de cleinen
 swighen over berch en dal.

Hert, mijn hert, nu moet ghi truren,
 truren om den lentetijt,
 truren dese duistern daghen -
 en hoe waert ghi so verblijt!

Maer ghedult! ghi moet het doghen (*ly den*)
 comt het u ooc droevich voor,
 planten seldi eens den meien
 voor u soete liefkens door (*deur*).

Het meiken.

Houdaer, hou daer het meik en (*tuiltjen*),
mijn soete minnekijn!
wilt mi uw handen reiken!
het moet ghescheiden sijn.

De bloemkens van het meiken,
die sullen gau vergaen.
de liefde sal niet bleiken,
sal groen int herte staen.

Laet welken en verbleiken
die lieven bloemekijn!
mijn herte sal uw meiken,
sal uwen bloemaert (*bloemhof*) sijn.

Vensterliedeken.

Mochtic sijn den maneschijn,
och mijn heet verlanghen!
doort beloken vensterkijn
waer ic dan ghehanghen,
haddu dan ter goeder nacht
ene soete groet ghebracht.

Darom sal mijn liedekijn
door uw venster clinghen,
sal u van der liefde mijn
goede bootschap bringhen,
dat ic u, mijn lief ghenoot,
ben ghetrouw tot in den doot.

Blijft beloken 't vensterkijn,
 is uw hert maer open
 wil ic altoos vrolic zyn
 want ic mach ja hopen
 hopen mach ich op den tijt,
 waer ghi gants mijn eighen sijt.

Mijn liefken mijn somer.

Het loof valt van de bomen,
 de bloemkens slapen al,
 en niewers horic clinghen
 der voghelkens geschal.

Wat roect (*raekt*) mi, of de lover
 of gheel si sijn of groen;
 wat roect mi, wat de bloemkens
 en wat de voghels doen!

Mijn liefken is mijn somer,
 mijn hoop op die ic bouw,
 en al de lover spruten,
 als ic mijn liefken schouw,

Mijn liefken is mijn somer,
 mijn wensch en mine coor (*keur*),
 en al de voghels singhen;
 als ic mijn liefken hoor.

Mijn liefken is mijn somer,
mijn liefken is mijn lust,
en al de rosen bloejen
so dicmael si mi cust.

Mijn soete lief is mijn!

Den mei sal lustich groejen
voor soete liefs vensterkijn;
mijn hert sal van rosen bloejen
wel om de liefste mijn.

Den coelen wijn wil ic drinken
en drinken ter eer van haer.
ic wil mijns liefs ghedinken
so waer ic ben ende vaer.

Ic wil in vrouden (*vreugden*) springhen,
vergheten al druc en pijn,
want heden mach ic singhen:
mijn soete lief is mijn!

Slaep, mijn minneken, slaep!

Goeden nacht! soet en sacht
slaep en rust! alles sust:
ooc het windeken isser so stil,
niewaer enich gheluut no gheghil.
Slaep, mijn minneken, slaep!

Davontster micket (*blinkt*) van ver;
 so als hi (*zy*) hel en bli
 bringhic, minneken, u ene groet:
 gheef u God enen vroliken moet (*gemoed*)!
 Slaep, mijn minneken, slaep!

Liefken goet, minneken soet,
 goeden nacht! slaep nu sacht!
 met des dagheraets criekende strael
 sal u weeken de nachtegael.
 Slaep, mijn minneken, slaep!

Een ander sit bi haer.

Ic weet een lustich bogaerkijn
 so ver, so ver van hier.
 int midden van dat bogaerkijn
 daer staet een eglentier (*hageroos*).

Daer sinct die fiere nachtegael
 den helen meientijt.
 si (*hy*) heeft mijn jonc hert dusentmael
 verhoghet (*verheugd*) en verblijt.

Want ic en ooc mijn minnekijn,
 wi beiden saten daer.
 wie soude dan niet vrolic sijn?
 ic sat, ic sat bi haer.

De nachtegael sinct (*zingt*) noch so fier,
 maer nemmermeer voor mi.
 draecht rosen ooc den eglentier.
 een ander plucket si.

Nu moet ic driven rouw en pijn,
 mijn hert is mi so swaer:
 een ander mach wel vrolic sijn,
 een ander sit bi haer.

Och Lacy!

De bloemekens aen der heiden.
 de loverkens in het wout,
 wes (*waerop*) sullen si noch ontbeiden
 och lacy, den winter is cout. [*wachten*]?
 dat wisten de voghelkens clene,
 si vloghen over de see.
 en ic sit hier allene,
 dat doet miner herten so wee.

Wie sal noch plucken en winden
 de rosen tot enen crans?
 wie sal noch onder der linden
 gaen springhen den avontdans?
 ic woude, ic mochte verdromen
 den arghen winter cout,
 en slapen met al de bomen
 en bloemen in beemt en wout!

Nu gaet het aen een scheiden.

Ic ghinc mi eens vermeiden (*verlustigen*)
den langen somertijt.
wes (*waerop*) sal ic nu verbeiden (*wachten*)?
nu gaet het aen een scheiden,
'k ben al mijn vruechden quijt.

Gai sult uw hert mi schenken,
schoon lief, mijn roosken root.
wilt altoos mijns ghedenken,
ken sal van u niet swenken (*wankelen*),
ten scheid ons dan die doot.

O rad van Aventuren,
wat hebbic u ghedaen?
dat ic dus moet besuren,
dus kermen ende truren,
en sal nu henen gaen!

En ic moet altoos bliven out.

Hoe stont het wide wilde wout
in loverkens so groen en stout!
hoe loeghen (*lachten*) al de bloemekijn
so minlic bi het sonneschijn!
en ene nacht, het is ghedaen,
een rijm, en alles is vergaen.

Toch comt de lieve meientijt,
 die alles wederom verblijt.
 de voghelkens met soet gheschal,
 die singhen over berch en dal,
 en al de bloemkens waken op
 en strecken uut haer arm en cop.

Ic was so jonc, een bloeijent rijs,
 nu ben ic out, mijn hoeft is grijs.
 gheen lentelust int herte mijn,
 voor mi salt altoos winter sijn.
 den mei maect jonc het velt en wout,
 en ic moet altoos bliven out.

Catrijn, wat wildi meer?

Catrijn, ghi sijt mijn leven,
 ghi sijt die siele mijn,
 ghi minne mine minne,
 wat wildi meer, Catrijn?

Ghi draecht die slotels (*sleutels*) in hande:
 tot miner minnen schrijn (*kas*),
 en ooc tot miner herten,
 wat wildi meer, Catrijn?

Ghi sijt in deser herten
 die coninghinne mijn,

Almanach voor 1853.**January.**

- 1 z *Besnydenis*
- 2 Z Alardus
- 3 m Genoveva
- 4 d Pharaïldis
- 5 w Eduaerd
- 6 d *H. 3 koning.*
- 7 v Raymond
- 8 z Gudula
- 9 Z *sol. 3 Kon.*
- 10 m Agatha
- 11 d Theodos.
- 12 w Arcadius.
- 13 d Godfried
- 14 v Hilarius
- 15 z Pauwel
- 16 Z *H.N. Jesus*
- 17 m Antoon
- 18 d Pieters st. R.
- 19 w Dagobert
- 20 d Sebastiaen
- 21 v Agnes
- 22 z Vincent
- 23 Z *Septuages.*
- 24 m Timotheus
- 25 d Paul's bek.
- 26 w Polycarp
- 27 d Chrysost.
- 28 v Juliaen
- 29 z Fr. van Sal
- 30 Z *Sexagesim.*
- 31 m Pieter

L.K. 2. - N.M. 9. - E.K. 17. - V.M. 25.

February.

- 1 d Ignatius
- 2 w *Lichtmis*
- 3 d Blasius
- 4 v Joanna
- 5 z Agatha

6 Z *Quinquag.*
7 m Romuald.
8 d Vasten-av.
9 w Aschdag.
10 d Willem
11 v Adolf
12 z Eulalia.
13 Z *Quadrages.*
14 m Valentinus
15 d Faustinus
16 w *Quatertem.*
17 d Silvinus
18 v *Quatertem.*
19 z *Quatertem.*
20 Z *Reminisc.*
21 m Pepinus
22 d Pieter st. A.
23 w Leonora
24 d Mathias
25 v Walburgis
26 z Alexander
27 Z *Oculi*
28 m Romanus

I.K. 1. - N.M. 8. - E.K. 16. - V.M. 27.

Maert.

1 d Albinus
2 w Karel
3 d Cunegond.
4 v Casimir
5 z Adriaen
6 Z *Loetare*
7 m Thomas
8 d Felicitas
9 w Francisca
10 d de 40 Mart.
11 v Constant
12 z Gregoor
13 Z *Passie-Z.*
14 m Mathilda
15 d Isabella
16 w Eusebia
17 d Gertruda
18 v 7 W. van al.
19 z Josef

20 Z *Palm-Zond.*
21 m Angelius
22 d Catharina
33 w Victoriaen
24 d Witten-don.
25 v Goeden-vry.
26 z Emmanuel.
27 Z PAESCHEN
28 m 2^e *paeschdag*
29 d Berthold
30 w Guido
31 d Cornelia

L.K. 2. - N.M. 3. - E.K. 17. - V.M. 24. L.K. 51.

April.

v Hugo
 z Francies
Z Quasimodo
 m Isidoor
 d *Mar. bood.*
 w Sixtus
 d Herman
 v Perpetuüs
 z Wiltruda
Z Misericor.
 m Leo
 d Juliaen
 w Hermeng.
 d Christosel
 v Octavia
 z Monica
Z Jubilate
 m Idesbald
 d Bernaerd
 w Agnes
 d Anselm
 v Stanislas
 z Joris
Z Cantate
 m * Marcus
 d Marcellinus
 w Angela
 d Prudens
 v Pieter
 z Katharina

M. 8. - E.K. 16. M. 23. L.K. 50.

Mei.

1 *Z Vocem*
 2 m de Krui
 3 d Kruisvind.
 4 w Monica
 5 d O.H. HEM.
 6 v Jan in d'ol.
 7 z Stanislas

8 Z *Exaudi*
9 m Macharius
10 d Gregoor
11 w Amand
12 d Renatus
13 v Dominica
14 z * Stefanie
15 Z SINXEN
16 m 2^e *Sinxendag*
17 d Gyselbert
18 w *Quatertem.*
19 d Ivo
20 v *Quatertem.*
21 z *Quatertem.*
22 Z *H. Dryvuld.*
23 m Desiderius
24 d Donatiaen
25 w Urbanus
26 d *H. Sacram.*
27 v Beda
28 z Germanus
29 Z *sol. H. Sac.*
30 m Ferdinand
31 d Petronella

N.M. 8. - E.K. 16 V.M. 22. L.K. 29.

Juny.

1 w Octaef
2 d Eugeen
3 v Clotilde
4 z Antonia
5 Z Bonifaes
6 m Norbertus
7 d Robrecht
8 w Medard
9 d Pelagia
10 v Margareet
11 z Rosalina
12 Z Nazarinus
13 m Antoon
14 d Basilius
15 w Modestus
16 d Ludgardis
17 v Reinier

- 18 z Fortunatus
- 19 Z Gervasius
- 20 m Florentina
- 21 d Aloysius
- 22 w Paulinus
- 23 d Agrippina
- 24 v Jan-Baptista
- 25 z Bertha
- 26 Z Jan en Paul
- 27 m Ladislas
- 28 d Leo
- 29 w Pieter en P.
- 30 d Emiliana

N.M. 6. - E.K. 14. V.M. 21. - L.K. 28.

July.

- 1 v Rombout
- 2 z * Mar. Vis.
- 3 Z *Sol P. en P.*
- 4 m Ulrik
- 5 d Zenaïda
- 6 w Godelieve
- 7 d Willebald
- 8 v Eugeen
- 9 z Mart. v.G.
- 10 Z Amelberg
- 11 m Pius
- 12 d Jan Gualb.
- 13 w Anacletus
- 14 d Bonavent.
- 15 v Hondrik
- 16 z Reinilda
- 17 Z O.L.V.C.
- 18 m Frederik
- 19 d Vinc- à Paul.
- 20 w Margareet
- 21 d Daniël
- 22 v Maria Magd.
- 23 z Albertina
- 24 Z Christina
- 25 m Jacob
- 26 d Anna
- 27 w Berthold
- 28 d Innocent
- 29 v Martha
- 30 z Beatrix
- 31 Z Ignatius

N.M. 6. - E.K. 13. V.M. 20. - L.K. 27.

Augusty.

- 1 m Pieters Band.
- 2 d Portiuncula
- 3 w Stevens-vind.
- 4 d Dominiek
- 5 v Maria ter Sn.
- 6 z Trans Christ.

7 Z Albert
8 m Cyriacus
9 d Rolland
10 w Laura
11 d Philomena
12 v Clara
13 z * Hippoliet
14 Z Athanasia
15 m M. HEMELV
16 d Roch
17 w Bertrand
18 d Helena
19 v Marianus
20 z Bernaerd
21 Z Apostasius
22 m Philibert
23 d Zacheas
24 w Bartholom.
25 d Lodewyk
26 v Adriaen
27 z Euthalia
28 Z Augustyn
29 m Jans onth.
30 d Rosa
31 w Isabella

N.M. 4. - E.K. 12. V.M. 18. - L.K. 26.

September.

1 d Gilles
2 v Lena
3 z Seraphine
4 Z Engelbew.
5 m Laurens
6 d Humbert
7 w Regina
8 d *Maria geb.*
9 v Adriaen
10 z Niklaes T.
11 Z Naem v.M.
12 m Guido
13 d Amatus
14 w Kruisverh.
15 d Karolina
16 v Cornelius
17 z Lambrecht

- 18 Z Sophia
- 19 m Theodoor
- 20 d Eustach.
- 21 w *Quatertem.*
- 22 d Maurits
- 23 v *Quatertem.*
- 24 z *Quatertem.*
- 25 Z Cleophas
- 26 m Justina
- 27 d Cosmas
- 28 w Wenceslas
- 29 d Michiel
- 30 v Hieronymus

N.M. 2. - E.K. 9. V.M. 16. L.K. 21. N.M. 31.

October.

- 1 z Bavo
- 2 Z H. Roozenkr.
- 3 m Geraerd
- 4 d Francies
- 5 w Fluvia
- 6 d Bruno
- 7 v August
- 8 z Brigitte
- 9 Z Dionysius
- 10 m Francies
- 11 d Gommer
- 12 w Maximil.
- 13 d Gerald
- 14 v Donatiaenus
- 15 z Theresia
- 16 Z Seraphien
- 17 m Hedwigis
- 18 d Lucas
- 19 w Theosried
- 20 d Wendelm
- 21 v Ursula
- 22 z Elodia
- 23 Z Jan
- 24 m Raphaël
- 25 d Crispyn
- 26 w Evarist
- 27 d Florentinus
- 28 v Simoen
- 29 z Ermelindus
- 30 Z Germanus
- 31 m Lucilla

N.M. 2. - E.K. 9. V.M. 16. - L.K. 24. N.M. 31.

November.

- 1 d ALLERH.
- 2 w Allerzielen
- 3 d Huibrecht
- 4 v Karel-Bor-
- 5 z Zacharias
- 6 Z O.L V. bes.

7 m Engelbert
8 d de 4 gekr.
9 w Mathurin.
10 d Andries
11 v Maerten
12 z Liev. p. Gent
13 *Z Kerkwyding*
14 m Veneranda
15 d Leopold
16 w Edmond
17 d Zacheas
18 v Odo
19 z Elisabeth
20 *Z Sol. s. Liev.*
21 m Maria-Pres
22 d Cecilia
23 w Clemens
24 d Joan. à Cr.
23 v Katharina
26 z Koenraed
27 *Z Advent*
28 m Amedeus
29 d Philomena
30 w Zosimus

E.K. 7. - V.M. 15. - L.K. 23. - N.M. 30.

December.

1 d Eligius
2 v Nathalia
3 z Franc. Xa.
4 *Z Barbara*
5 m Crispina
6 d Nikolaes
7 w Ambroos
8 d *Mar. ontv.*
9 v Leocadia
10 z Melchiades
11 *Z Damasus*
12 m Constant
13 d Judocus
14 w *Quatertem*
15 d Candidus
16 v *Quatertem*
17 z *Quatertem*
18 *Z Gratiaen*

19 m Noë
20 d Ammiaen
21 w Thomas
22 d Virginie
23 v Victoria
24 z Irmina
25 Z KERSTDAG
26 m Steven
27 d Jan, evan.
28 w Onn. Kind.
29 d Thom. C.
30 v David
31 z Sylvester

E.K. 7. - V.M. 15. L.K. 23. - N.M. 29.

en ic mach om u sterven,
wat wildi meer, Catrijn?

En ic wil om u sterven,
salt uwen wille sijn -
vaer wel, mijn soete leven -
wat wildi meer, Catrijn?

Het hexken.

Lief minneken, lief minneken,
ghi doet mi groten smert!
warom, lief quackernelleken (*kwakkel*),
bernoocht (*met de oogen branden*) ghi mi int hert?
wat sal ic daervan denken?
hoe sal ic dat verstaen?
lief minneken, lief minneken,
wat hebbic u ghedaen?

Lief minneken, lief minneken,
bernoocht ghi mi altijd,
so moet ic houden over waer,
dat ghi een hexken sijt.
toch wil ic gherne doghen (*lyden*)
door uwe minne pijn,
hebt gi mi recht van herten lief,
moocht ghi een hexe sijn.

Al lust moet mi vergaen

Ic wandelde over der heiden,
wel over der heiden so dic (*dikwils*).
elc voghelken sanc van minnen,
van minnen sanc ooc ic.

Hoe is so groen die heide,
de heide van Eecloo so groen!
hoe lustich singhen de voghels,
het hert si mi breken doen.

Mijn hert dat in vrouden bloeide,
het moet nu in truren staen:
mijn liefken heeft mi verlaten,
al lust moet mi vergaen.

Ic moet de minnen draghen.

Twe vensterkens so hel en clær
in ghener molen blinken;
twe brunen oochskens sie ic daer,
tis of si wilden winken.

Maer si en winken mi niet toe,
si winken enen anderen;
ic moet met minen eselken
stil miner straten wanderen.

Waer ic mijn lieven eselken,
 ic sou mi so niet plaghen:
 hi draecht den sac ten aenberch (*heuvel*) op,
 ic moet de minnen draghen.

En wie dat liet ghesonghen heest,
 was noit ghequelt van ghelde;
 hi drinct veel liever rijnschen wijn
 dan 't water uter Schelde.

Het moet ghescheiden sijn.

In ghenen groenen dale
 daer singhet die nachtegale,
 si (*hy*) singhet van minnenlust.
 rom rom bommet die trom.
 soete lief, vaer wel, vaer wel!

Och hertenlieve joncfrouwe,
 mijn overschone kerssouwe,
 dat ic u laten moet!
 rom rom bommet die trom.
 soete lief, vaer wel, vaer wel!

Och mochtic met u singhen,
 en met u reien en springhen
 tot aen den dagheraet!
 rom rom bommet die trom.
 soete lief, vaerwel, vaer wel!

Ic en sal u niemer ghemoeten (*ontmoeten*),
 ic en sal u niet wenken no groeten
 no langhen u de bant.
 rom rom bommet die trom.
 zoete lief, vaer wel, vaer wel!

Nu moetic u minneken laten:
 wi wandelen 's heren straten,
 ons verbijf en is hier niet meer.
 rom rom bommet die trom.
 soete lief, vaer wel, vaer wel!

Minnenclachte.

Eilaes, hoe wee het doet,
 dat ic u laten moet!
 ghi waert ter werelt mi die liefste.
 ic vindu niewers weer,
 ic si u nemmermeer.
 al lust is henen,
 en ic moet wenen.

Op aerden vindic nu
 gheen vroude sonder u,
 en sal ooc ghene weder vinden.
 een leven so alst mijn,
 hoe macht een leven sijn!
 u, al mijn leven,
 moet ic begheven.

Waer si gheloont mach sijn,
 is minne ghene pijn;
 een hert in minnenlust mach singhen:
 maer ic en singhe niet,
 een suchten is mijn liet,
 al lust is henen,
 en ic moet wenen.

Het sal noch worden goet.

Ghi sijt mi ver, ic ben u nae:
 waer ic ooc ben en gae en stae,
 den cortsten dach, den lancsten nacht
 hebbic aen u, mijn lief, gedacht.

Ic slaep, en als ic wacker ben,
 dan vliecht mijn herte tot u hen (*heen*)
 en wil u brenghen ene groet,
 mijn liefken schoon, mijn liefken goet.

En als ic drome comt mi voor,
 als of ic sta voor uwer door, (*deur*)
 dan roepic door uw vensterkijn:
 God houdu, soete minne mijn!

Och, dat ic u nu derven moet!
 vaer wel, het sal noch worden goet:
 God is ghetrouw, hi gheeft den tijt,
 die noch ons beider hert verblijt.

Heden root, morghen doot.

Heden hoochverblijt,
 morghen droeven tijt.
 heden vrouden en salicheit,
 morghen sie ic mer (*maer*) noot en leit *leed*.

Heden hemelblauw,
 morghen aerdengrauw.
 beden sonnenschijn harentaer (*hierendaer*),
 morghen donker so waer ic vaer.

Heden lief en weert.
 morghen niet begheert.
 heden overal willecom!
 morghen en siet nae mi niemen (*niemand*) om.

Heden rijc en groot,
 morghen klein en bloot.
 heden te paerde met stouten moed,
 morghen ootmoedich ghewandelt te voet.

Heden jonc en bout,
 morghen crane en cout.
 beden lustich ten avontdans,
 morghen leit op het graf den crans.

Wat schaet ons, dat wi vrolic sijn.

Wat schaet ons, dat wi vrolic sijn?
wi willen ter taverne.
dat soete nat, den coelen wijn
den (*dien*) drinkic altijt gherne.

En sijn wi onse schellincs quijt,
den weert sal ons wel borghen,
wi willen drinken en sijn verblijt
tot aen den lichten morgHEN.

En drinct die son den helen dach,
warom sal ic het laten?
nu dorste elc wie dorsten mach!
mijn dorst is boven maten.

Ic wou ic waer die lieve son,
dan haddic minen willen.
nu moet ic uter cleinen ton
den dorst den groten stillen.

Wat schaet ons, dat wi vrolic sijn?
den schaden wil ic draghen,
en hebbic altoos minen wijn,
so sal ic node claghen.

God seine (*zegen*) die taverne.

Den voghelkens doet het so wee:
 si hoppen (*huppelen*) in rijm en in snee,
 wi, wi sitten waerm
 den winter hier ten scherne (*spot*),
 wi, wi sijn verblijt:
 God seine die taverne!

Die voghelkens sijnder so stil,
 gheen enich er singhen meer wil.
 wi, wi singhen nu
 wel van den soeten meien,
 ons, ons herte sprint
 als of wi wilden reien.

Waer sal toch de lieve son sijn
 met haren rootguldenen schijn?
 wi, wi sien si hier
 uut onse glasen blinken,
 si, si gheest ons cracht
 en lust so dic (*dikwils*) wi drinken.

Het wachterken hooch opten toorn,
 het wachterken steect sinen hoorn.
 ons, ons waernt (*verwittigt*) hi niet,
 ons en is den tijt niet diere:
 wi, wi drinken noch
 en maken goede ciere.

Rutersliedeken.

Hoe sullen wi ons ghenere,
wi rutersche enapen stout?
wi hebben niet veel te verteren:
den winter isser so cout.
een pinteken bier te drinken,
en soudet wesen ooc wijn -
en wie mi woude schinken,
si souder mijn minneken sijn.

Wi varen onse straten
aen voeten en handen bloot,
tgheluc heest ons verlaten,
den hongher en dorst is groot,
och dattic een voghelken ware!
dan haddic ghenen ghebrec,
dan vondic op's boermans are
noch iet voor minen bec.

Ghi ghilden, wat sullen wi truren?
het duret al sinen tijt:
het sal wel noch eens gheburen,
dat ooc ons hert hem verblijt.
schier (*haest*) sal ons de trommel wecken,
dan isser het truren ghedaen:
wi moeten ten oorloch trecken
en onse somer gaet aen.

En die dit liedeken dichte,
 dat was een ruter fijn,
 sijn herte was hem lichte,
 toch lichter sijn borsekijn.
 hi heest het eerst werf ghesonghen
 te Denremont al in den wijn.
 hi wou dat den niderstonghen
 al wijn mochte worden venijn!

De nachtwacht.

Ghi ghesellen van der ghilde,
 hi, wat leefdi soet en sacht!
 maer ic gae met swaert en schilde
 houden wacht den langhen nacht.

Binnen desen hoghen muren
 moetic houden nu de wacht.
 och, hoe langhe sal dit duren!
 och, hoe demster is die nacht.

Ja, nu wordic des ininne (*gewaer*),
 wat ic diemael heb gedacht:
 sonder wijn en sonder minne
 is het hele leven nacht.

Buten is het stil en binnen,
 stil om borchvallei en gracht;
 stil ooc isset opter tinnen,
 och, hoe is so stil die nacht!

Nacht ghi sijt mijn scherm en wapen:
ic ben moede van der wacht,
'k wil ooc als de anderen slapen,
en ic seggu: goeden nacht!

Sint Jans gheleide.

Heden sijn wi noch int lant,
morghen aen den noortseecant,
en wi moeten varen, varen
door de groenen baren.

Onse schip is stere en vast
van den kiel tot aen den mast,
en het sal ons draghen, draghen
ooc bi storm en vlaghen.

Darom drijft toch ghenen rouw,
lieven vriende, kint en vrouw!
laet ons vrolic scheiden, scheiden!
God sal ons gheleiden.

Drinct ter eer van sinte Jan,
dat hi goede vaert ons an (*gunne*)!
altoos naer en verre, verre
si hi onsen sterre!

Mijn hoppelken.

So gheschiede dan wat ic nie gedocht (*heb*):
och, ons hoppelken, och, het is vercocht!

Gae ic naer den stal, hebbic maer verdriet,
want mijn hoppelken sie en vindic niet.

Gae icdoor het velt, ben ie stil en loor (*mismoedig*),
dat ict hoppelken niewers sie of hoor.

Twas die beste coe, welc ic ie (*ooit*) ghesach!
om mijn hoppelken groon (*green*) ic nacht en dach.

Vrolic wordic nie, nie ter werelt meer,
crijghic hoppelken, crijhic het niet weer!

Vaer wel!

Vaer wel, vaer wel, mijn soete lief,
niet langher en can icker beiden;
ik gae er so ver, en so verre van hier,
en also ver over der heiden.

Wel over der heiden, wel over den sant
met droevigher hert ende sinnen.
wel mach ic ghewinnen het vaderlant,
maer trouwe liefde noit ghewinnen. -

En sietje niet groenen overal,
niet groenen en bloejen de bomen?

ooc sal wel noch morghen de nachtegael
met andre clein vogheltjes comen.

Sal singhen u over heide en sant,
ghi sulter het singhen wel horen.
si singhet u tot in uw vaderlant,
wat trouwe liefde ghesworen. -

Nu hoor icker cleiner vogheltjes sanc,
en wandele over der heiden;
nu doet mi ooc al mijn leven lanc
so wee en so wee het scheiden!

Jonc Gherrit ende moi Aeltje.

Wel op, wel op, mijn cnaepjes goet,
en sadelt mi mijn paert!
naer Cronenburch wille wi riden,
den wech is wel ridens waert.

Als si wel over der heide quamen,
beneven het groene velt,
daer quam hem ontmoeten een ridder,
het was er een jonghen helt.

Och ridder, och ridder, hoe vaerje toch,
wat isser de vaert van jou?
en gaeje misschien opt jaghen,
en latet alleen uw schoon vrou? -

Willecom, willecom, mijn vrendeline!
mijn vrou die isser so trou.
daer staet er mijn slot, daer woont mijn vrou,
gaet, haelt er den lone van jou! -

Jonc Gherrit die ghine er uut jaghen,
uut jaghen den helen dach;
hi keerder hem wel weder omme,
den vrendeline wast dat hi sach.

En kenje ooc wel den gouden rinc
en den rine van roden gou?
jonc Gherrit, kenje den gouden rinc
en daer op dat bloemtje so blou? -

Mijn ridder, bilo! dat en is niet waer,
dat en isser gheen rinc van mijn vrou!
en ic sweer het al op mijn ridderwoort,
daer toe is mijn wijfje te trou! -

Jonc Gherrit, kenje den gouden rinc,
en daer op dat bloemtje so blon?
en daer op met rode gheschreven
den name al van uw schoon vrou? -

Jonc Gherrit warp hem den hantschoen voor.
jonc Gherrit street er te paert;
hi sloech wel den vreemden riddersman,
dat hi nederseech ter aert.

Jonc Gherrit reet opt hoghe slot,
wel vlieghende op het slot;
bi en clopte niet lanc met den poortenrinc,
bi ranner de poorte op.

Och moeder seidese, moeder,
junc Gherrit comt er so fel:
hoe brenghen wi hem wel te vrede?
och moeder, wat raeje mi wel? -

Haer moeder nam uter wieghen,
dat kintje so cleine si nam,
si droech het so bli op haer armen,
den vader teghen si quam.

Mevrou, wat salder het kindekijn?
ten isser bi God niet mijn!
mevrouw, het en is niet mijn soontje,
het moet er een bastaert sijn. -

Hi liep van trappe tot trappe
en hi deder wel menighen ganc,
tot dat hi op hogher tinnen
moi Aeltje sijn huusvrou vant.

Moi Aeltje quam hem groeten,
gheen wordeken hi haer boot.
hi troc het swaert uter scheiden (*scheede*),
moi Aeltje sal sterven die doot.

Wat sagh hi aen haer handen?
den vingherlinc root van gou.
bilo, dat wasser den selven rinc,
dien hi wilen (*weleer*) ontfine ter trou.

Hi namse wel in sijn armen,
hi custe haer roder mont;
si dancten God van hemel,
si dancten hem dusementstont.